

ODPROSIĆ (5) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz prosić).

inf odprosić (1). \diamond *praet 3 sg m* jest odprosił (1). \diamond *con 3 sg m* by odprosił (1). \diamond *3 pl m pers* by odprosilili (1). \diamond *impers praet* odprosz(o)no (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Przeprosić* (3) : *iesliby then czeladnik [...] spanem swym sie syednał, a líkodem iesliby iaka bela iemu nagrodził, y pothem odprosił ListRzeż w. 36.*

odprosić kogo (2): *tedifmy powynny złość swoię przednym wyznawać [...] / powynniemy go od profflic / ziednać fię / y doflić vczinić SeklKat V4v; thenze Michal knyemv przifchedfchi yefthgo odproffil y wprzedyefcha przyazn ínym zażyą przifchedl LibMal 1554/188.*

2. *Wybłagać dla kogoś darowanie winy [kogo]* (1) :

odprosić u kogo (1): *wżákże niektore [więźnie] v Celárzá odproszono BielKron 237.*

[*Ze zdaniem dopełnieniowym: Thamze yakub yako mlodfzy vkorzywífzyfie ma Balczera odproffszycz. zeby yemu tho wżyfťko odpufczyl. ZapWpol 1547 1/77.*]

3. *Odwdzięczyć się, odwzajemnić zaproszeniem za zaproszenie [kogo do kogo]* (1) : *Kiedy ípráwuiefz obiad / álbo wieczerzą / nie wzyway przyiaciół thwoich / [...] áni íáfíádow bogátych / by íie też zás y oni nie odproffili do íiebie [ne forte te et ipsi reinvitent] Leop Luc 14/12.*

Formacje współrdzenne cf PROSIĆ.

Cf ODPROSZENIE